

**Наставно-научном већу
Факултета политичких наука
Универзитета у Београду**

На седници Одељења за политиколошке студије, 7.11.2020. године, констатовано је да је кандидаткиња МА Тина Аничих завршила писање докторске дисертације под насловом „Агенда 2030 као чинилац покретања иновација у јавним управама држава Западног Балкана“. Одлуком Наставно-научног већа Факултета политичких наука Универзитета у Београду 19.11.2020. године, именована је Комисија за преглед и оцену докторске дисертације у саставу **проф. др Јелица Стефановић-Штамбук** (Факултет политичких наука, Универзитет у Београду), **др Петар Матић** (Институт за политичке студије, Београд) и **проф. др Дејан Миленковић** (Факултет политичких наука, Универзитет у Београду).

Комисија је прегледала и оценила подобност наведене докторске дисертације за јавну одбрану и сходно томе Наставно-научном већу Факултета политичких наука Универзитета у Београду подноси

РЕФЕРАТ О ЗАВРШЕНОЈ ДОКТОРСКОЈ ДИСЕРТАЦИЈИ

1. Основни подаци о кандидаткињи

Кандидаткиња Тина Аничих је рођена 12. маја 1981. године у Сремској Митровици, где је завршила основну школу и Митровачку гимназију. Дипломирала је 2007. године на Факултету политичких наука у Београду, смер међународни односи, са просеком оцена 8,25. Стручни назив мастер политиколог за међународне студије стиче 2012. године, на Факултету политичких наука у Београду, са просечном оценом 10,00 током студија.

Професионалну каријеру започела је 2008. године у Министарству здравља Републике Србије, где је шест година обављала послове саветника за односе са јавношћу у четири кабинета министра. Радила је и на два инострана пројекта: *Пружање унапређених услуга на локалном нивоу – ДИЛС*, финансираног од стране Светске банке и *Реконструкција и модернизација четири клиничка центра у Србији*, финансираног од стране Европске инвестиционе банке, такође, на пословима саветника за односе са

јавношћу. Од маја 2018. до октобра 2020. године обављала је послове при Кабинету министра без портфеља у Влади Републике Србије задуженог за демографију и популациону политику на позицији вишег саветника, а од октобра 2020. године део је тима Популационог фонда Уједињених нација у Србији.

У току 2011/2012. године завршила је основни програм дипломатске обуке на Дипломатској академији, при Министарству спољних послова Републике Србије, са просечном оценом 9,43. Током 2015. и 2017. године похађала је два интерншип програма (Internship Programme), у седишту Уједињених нација у Њујорку. Њен петоминутни видео о хуманитарној кризи у Јемену, под насловом *Неизвесна будућност Јемена*, за који је написала сценарио и урадила видео монтажу, објављен је у октобру 2015. године на сајту “UN in Action” – награђиваног телевизијског серијала који говори о раду Уједињених нација широм света.

Тина Аничих је учествовала у раду великог броја међународних и домаћих семинара и скупова од којих се посебно истичу: Међународни научни скуп под називом: „Одржива привреда и животна средина“, одржан од 23. до 25. априла 2014. године у Београду, у организацији Научно-стручног друштва за заштиту животне Средине Србије – “Ecologica”, а под покровитељством Министарства просвете, науке и технолошког развоја, као и семинар под називом „Подршка медија у промовисању политике контроле дувана у Републици Србији“, у организацији Националне канцеларије за превенцију пушења и Светске здравствене организације, одржан 12. марта 2010. године, где је била један од предавача.

2. Објављени радови кандидаткиње:

Ана Гавриловић, Јасмина Мацгаљ, Тина Аничих, *Значај развојних кредита Светске банке за унапређење здравствене заштите у Србији*, часопис “Ecologica”, Научно-стручно друштво за заштиту животне Средине Србије – “Ecologica”, Београд 2014, број 76, стр. 640-644.

Олгица Милошевић, Тина Аничих, *Абортус – етичке и правне дилеме*, Здравствена заштита, децембар 2014, број 6. Комора здравствених установа Србије – Београд, стр. 45-54.

Тина Аничих, *Анализа система здравственог осигурања у Републици Србији и САД, уз посебан осврт на стварање друштвених разлика*, Здравствена заштита, август 2014, број 4. Комора здравствених установа Србије – Београд, стр. 51-59.

3. Основни подаци о докторској дисертацији

Докторска дисертација МА Тине Аничих под насловом „Агенда 2030 као чинилац покретања иновација у јавним управама држава Западног Балкана“ написана је у складу са техничким и стилским стандардима садржаним у упутству Универзитета у Београду о обликовању докторских радова од 2011. године. Обим дисертације је 297 страница, од чега се текстуални део простире на 265 страница, а остатак заузима списак библиографских јединица коришћених у истраживању (48 монографија, 48 научних чланака и публикација, 129 правних извора и 34 интернет извора), као и прилози који се налазе на странама од 279. до 293. докторске дисертације.

Дисертација садржи седам поглавља – „Увод“, „Иновације у системима јавних управа“, „Агенда 2030 – од идеала до примене“, „Јавне управе у државама Западног Балкана – од Миленијумских циљева развоја до Агенде 2030“, „Агенда 2030 и процес приступања држава Западног Балкана Европској унији“, „Примена Агенде 2030 у државама Западног Балкана“ и „Закључак“.

Докторска дисертација МА Тине Аничих представља заокружену логичку целину у научном, стручном и методолошком смислу и представља плод вишегодишњег интердисциплинарног истраживања. Увидом у евиденцију Факултета политичких наука и Универзитетске библиотеке „Светозар Марковић“ утврђено је да до сада није брањена докторска дисертација под тим насловом.

4. Предмет и циљ дисертације

С обзиром на то да се Агенда 2030 примењује од 2016. године и да је рано говорити о оствареним иновацијама, кандидаткиња као предмет дисертације, у најширем смислу речи, поставља анализу чињеница које могу да доведу до покретања иновација у јавним управама држава Западног Балкана у периоду примене Агенде 2030. Уже посматрано

кандидаткиња испитује да ли Агенда 2030 може бити чинилац покретања иновација и уколико може који су услови за то неопходни.

Просторно одређење предмета истраживања односи се на државе Западног Балкана (Србију, Црну Гору, Босну и Херцеговину, Северну Македонију и Албанију), у којима кандидаткиња, путем коопартитивне анализе, истражује процес примене Агенде 2030, као и, с обзиром на то да се примена Агенде одвија паралелно са процесом приступања Европској унији држава Западног Балкана, да ли се та два процеса преклапају.

Временски истраживање обухвата период од доношења Агенде 2030, тачније од 2015. до 2018. године, а у ширем смислу, кандидаткиња даје осврт и на период од 2000. године када је почела примена Миленијумских циљева развоја који се наслањају на Агенду 2030, са циљем анализе сличности и разлика које постоје између ова два документа.

Научни циљеви истраживања, којима кандидаткиња Аничих тежи јесу, пре свега, дескрипција односа између Агенде 2030 и услова за покретање иновација у јавним управама држава Западног Балкана, са циљем да се опише структура односа, функција и веза које постоје у окружењу које тежи одрживом развоју. Други научни циљ је објашњење, тачније утврђивање законитости и правилности које владају у том односу, као и могућих и присутних последица по друштвено-политички живот. Трећи научни циљ јесте предвиђање, односно покушај да се предвиди перспектива иновација на дужи рок.

Друштвени циљ истраживања кандидаткиња налази у разумевању односа између појава које су предмет истраживања, с обзиром на значај и актуелност теме, која ће до 2030. године засигурно бити једна од централних тема како у политичким, тако и у научним круговима.

5. Основне хипотезе од којих се полазило у истраживању

Општа хипотеза

Агенду 2030 можемо посматрати као чинилац покретања иновација у јавним управама држава Западног Балкана, имајући у виду да је сам садржај Циљева одрживог развоја, као саставни део Агенде 2030, усмерен на подстицање иновација, развој нових технологија и иницирање даљих истраживања у циљу друштвено-економског развоја.

Кандидаткиња Аничих, у завршеној докторској дисертацији, научно је потврдила општу хипотезу. Кандидаткиња је, имајући у виду велики број изазова са којима се суочавају државе Западног Балкана, јасно и недвосмислено утврдила да је Агенда 2030, један од кључних докумената за реформу система јавних управа у овим земљама, показујући на егзатним примерима у којој мери је Агенда допринела унапређењу система података, анализи, извештавању о постигнутом напретку, изради препорука и идентификовању захтева квалитетне, доступне и савремене јавне управе, а који истовремено покривају све три димензије одрживог развоја. Агенда 2030, како тврди и успешно потврђује кандидаткиња Аничих, постала је акцелератор иновација у системима јавних управа у овим земљама што је довело и до (у већој или мањој мери, од државе до државе Западног Балкана) јачања како институционалног, тако и стратешког оквира система јавних управа држава Западног Балкана, посебно у контексту проширене улоге коју грађанин треба да има у савременој јавној управи, држави и узрочно-последично, савременом друштву XXI века.

Прва посебна хипотеза

У анализи односа Агенде 2030 и услова за покретање иновација у јавним управама држава Западног Балкана, Оквир нове синтезе Цоселин Бургон може имати општу примену.

Појединачна хипотеза

Анализа услова за покретање иновација у јавним управама у посматраним државама базирана на студији случаја ће пружити веродостојније резултате, за разлику од анализе базиране на коришћењу већ постојећих модела који би се стриктно применили.

Полазећи од четири осе деловања јавне управе Џоселин Бургон, међународне експерткиње у области јавне управе која је заједно са групом истраживача изнела у њеној међународно познатој монографији „Нова синтеза јавне управе у XXI веку (*Joceline Bourgon - A New Synthesis of Public Administration. Serving in the Twenty-first Century*) из 2011. године, кандидаткиња Тина Аничих заступа став произашао из дела ове ауторке, о проширеном погледу на улогу државе и грађана у друштву, што је и довело до нове синтезе која подразумева модернизацију јавне администрације, прилагођену данашњим изазовима. Бавећи се конкретним примерима односно студијом случаја у системима јавних управа земаља Западног Балкана, кроз своју завршену докторску дисертацију, кандидаткиња је успешно научно потврдила прву посебну хипотезу и појединачну хипотезу која „прати“ посебну хипотезу, односно да оквир нове синтезе Џозелин Бургон може имати општу примену, те и да се између осталог, конкретно већ примењује и у покретању иновација у јавним управама држава Западног Балкана.

Друга посебна хипотеза

Агенда 2030 као документ у чијем средишту се налазе Циљеви одрживог развоја нуди другачији приступ одрживог развоја у односу на досадашње конвенционалне концепте.

Појединачне хипотезе

Иако се ослања на Миленијумске циљеве развоја, Агенда 2030 представља знатно унапређену верзију овог документа, како у погледу држава на које се односи, актера који су учествовали у њеном доношењу, тако и у погледу најосетљивијих група од којих се полази, како „нико не би остао иза колоне“.

Поред тога што су механизми извештавања о напретку спровођења Агенде 2030 на добровољној основи, државе узимају активно учешће у овом процесу. У прилог томе

говори велики број Добровољних националних извештаја који се подносе сваке године на заседању Политичког форума на високом нивоу у седишту Уједињених нација у Њујорку.

Другу посебну хипотезу, кандидаткиња Аничих, такође је успешно доказала, као и појединачну хипотезу која „прати“ другу посебну хипотезу. Агенда 2030 као план трансформације ка просперитетнијем, одрживијем и праведнијем свету, у чијем средишту је одрживи развој, постала је шанса и објективна стварност сваког човека. Сам садржај Циљева одрживог развоја, као саставни део Агенде 2030, усмерен је на подстицање иновација, даљи развој технологија и повећање приступа информационо-комуникационим технологијама, што је довело до унапређења кохерентности институција и политика у циљу одрживог развоја и у државама Западног Балкана, доказала је кандидаткиња. Аничихева је у раду, између осталог, за сваку државу Западног Балкана понаособ, навела по један пример добре праксе који би могао да буде од користи и у осталим државама Западног Балкана, истовремено је дала и преглед Добровољних националних извештаја земаља Западног Балкана, које и друге државе-чланице УН подносе сваке године у седишту УН у Њујорку, а поводом Агенде 2030, те ја на овај начин и практично доказала и другу посебну и појединачну хипотезу.

Трећа посебна хипотеза

Друштвено-економска и политичка дешавања на светском нивоу, од 2000. године, довела су до поништавања одређених позитивних трендова и напретка у достизању Миленијумских циљева развоја у државама Западног Балкана.

Појединачна хипотеза

Поред тога што је већина држава Западног Балкана начинила помак у процесу европских интеграција, светска економска криза из 2008. године и са њом повезан пад економског раста, ослабили су добру почетну позицију за настанак иновација у јавним управама у посматраним државама.

Економски „мегатрендови“, нарочито у првој декади XXI века, успорили су и довели у питање достизање Миленијумских циљева развоја. И поред тога што се све државе, глобално посматрано, суочавају са изазовом обезбеђења финансијских средстава

за спровођење Агенде 2030, посебно државе Западног Балкана прати и недовољно развијене економије, релативно ниски бруто домаћи производ, као и значајна стопа незапослености. Позитивни пример Албаније, из 2018. године, као и Републике Србије, која је први пут, 2019. године определила значајна буџетска средства за спровођење Агенде, доказују да после десетак година државе Западног Балкан јесу у могућности да наставе и са иновацијама у јавним управама заснованим на Агенди 2030. На овај начин, кандидаткиња је успешно доказала и трећу посебну хипотезу и појединчану хипотезу која је прати о успоравању одређених позитивних трендова у напретку у достизању Миленијумских циљева развоја и Агенде 2030, али да је тај напредак, ипак, пред крај друге декаде XXI века, након скоро деценијског стагнирања настављен.

Четврта посебна хипотеза

Синергија између процеса спровођења Агенде 2030 и процеса приступања Европској унији може да представља значајан покретач у правцу одрживог развоја држава Западног Балкана.

Појединачне хипотезе

Степен напретка у спровођењу Агенде 2030 у значајној мери је одређен динамиком приступања Европској унији.

Положај држава Западног Балкана у процесу имплементације Агенде 2030 разликује се од положаја које ове државе заузимају у процесу приступања Европској унији.

Кључни национални приоритет који су државе Западног Балкана дефинисале у оквиру својих националних политика јесте приступање Европској унији. Агенда 2030 се преплиће са многим процесима који су започети и пре њеног усвајања, а један од тих централних процеса јесте приступање Европској унији. И поред својеврсне „синергије“ реализације Агенде и приступања Европској унији, кандидаткиња је јасно показала кроз завршену докторску дисертацију, да се положај земаља Западног Балкана у процесу имплементације Агенде 2030 разликује од положаја које ове државе заузимају у процесу приступања Европској унији. Међутим, како Европска унија види Агенду 2030 као

прилику за креирање боље будућности за све грађане, посебно када су у питању будуће генерације, процес европских интеграција тесно је повезан са Циљевима одрживог развоја. Зато можемо говорити да ова два процеса, иако одвојена, представљају систем вишег „реда“, односно да ова два процеса из угла земаља Западног Балкана треба посматрати „синергетски“, јер европске интеграције представљају процес који даје оквир за примену и промоцију Циљева одрживог развоја и Агенде 2030, а визија одрживог развоја држава Западног Балкана може да буде остварена управо кроз европске интеграције. Према томе, приступање Европској унији и усвајање њених правних тековина даје платформу за интегрисање Циљева одрживог развоја, јер се ове две агенде, иако нису исте нити идентичне, међусобно подупири и стварају међусобну синергију. На овај начин, кандидаткиња Аничих доказује и четврту посебну хипотезу као и појединачну хипотезу која је прати.

Пета посебна хипотеза

Да бисмо Агенду 2030 посматрали као чинилац покретања иновативних процеса у јавним управама држава Западног Балкана потребно је кумулативно испуњење следећих услова: изражена воља, односно спремност држава да спроводи Агенду 2030, усаглашеност политика на националном нивоу и постојање кровног документа за примену Агенде 2030, као и опредељена финансијска средства.

Појединачне хипотезе

Изражена воља, односно спремност држава да спроводе Агенду 2030 може се установити уз помоћ одређеног документа Брзе интегрисане процене политика (eng. Rapid Integrated Policy Assessment – RIA), спроведене мисије подршке интегрисању, убрзавању и мерама политике (eng. Mainstreaming, Acceleration and Policy Support – MAPS) и поднетог Добровољног националног извештаја (eng. National Voluntary Review – NVR).

Усаглашеност националних политика са Агендом 2030 утврђује се кроз анализу секторских докумената за сваку посматрану државу. Постојање кровног документа за примену Агенде 2030 установљава се кроз анализу националних стратешких докумената.

Обезбеђеност финансијских средстава за спровођење Агенде 2030 анализира се кроз државне буџете, као и утврђивањем постојања посебних фондова за ту намену.

Кроз целу завршену докторску дисертацију, кандидаткиња Аничих проблематизује у петој посебној хипотези поменуте кумулативне услове за покретање иновативних процеса у јавним управама Западног Балкана, занованих на Агенди 2030. Аничихева успешно, кроз читав низ секторских докумената усвојених у државама Западног Балкана, као и могућим и постојећим начинима финансирања обавеза утврђених Агендом 2030 у државама Западног Балкана, успешно доказује и пету, последњу посебну хипотезу и појединачну хипотезу која је прати.

Комисија констатује да је у завршеном докторском раду кандидаткиња Тина Аничих доказала и успешно научно одбранила општу, посебне и појединачне хипотезе које је прате, а постављене у предлогу одобрене теме докторске дисертације.

6. Опис садржаја (структуре по поглављима) дисертације

Докторска дисертација МА Тине Аничих садржи увод, пет поглавља и закључак.

У *уводном* делу рада, кандидаткиња представља основна питања која обухватају: предмет и циљ истраживања, научни и друштвени значај истраживања, као и теоријско–методолошки и појмовни оквир истраживања.

У другом поглављу, под насловом *Иновације у системима јавних управа*, кандидаткиња се бави дефинисањем појма иновације на основу постојеће литературе, са нагласком на оне дефиниције које појам најбоље описују из угла овог истраживања. Такође, дефинисани су и други сродни појмови попут инвенције и реформе. Нагласак је и на анализи различитих теоријских приступа када је у питању област иновације у јавној управи, као и на анализи Новог јавног менаџмента, затим приступа добре администрације, као и теорије иновације јавне управе, која се са становишта овог истраживања сматра најбитнијом.

У трећем поглављу, под насловом *Агенда 2030 – од идеала до примене*, кандидаткиња разматра појам и значај Агенде 2030 која је усвојена у седишту Уједињених нација у Њујорку у септембру 2015. године и тиме је заменила Миленијумске циљеве

развоја, документ који је до тада био на снази. У овом поглављу кандидаткиња упоређује ова два документа, анализира њихове сличности и разлике, усмеравајући посебно пажњу на индикаторе уз помоћ којих се прати остварење циљева, као и на механизме мерења одрживости.

Четврто поглавље под насловом *Јавне управе у државама Западног Балкана - од Миленијумских циљева развоја до Агенде 2030*, кандидаткиња прво посвећује анализи друштвено-економског и политичког контекста држава Западног Балкана у време примене Миленијумских циљева развоја од 2000. до 2015. године. У том периоду већина држава Западног Балкана стиче статус кандидата за чланство у Европској унији. Кандидаткиња Аничих истражује да ли су Миленијумски циљеви развоја довели до иновација у јавној управи у посматраним државама и ако јесу који су то чиниоци који су довели до настанка иновација, затим идентификује приоритете и изазове који су означени за време примене Миленијумских циљева развоја што је од значаја за Агенду 2030.

У петом поглављу под насловом *Агенда 2030 и процес приступања држава Западног Балкана Европској унији*, кандидаткиња истражује да ли су процеси примене Агенде 2030 и процес Европских интеграција повезани, и да ли та евентуална синергија процеса може да представља значајан покретач у правцу одрживог развоја држава Западног Балкана. Иако све државе Западног Балкана истичу чланство у Европској унији као свој главни спољнополитички циљ, оне се на том путу налазе у различитим положајима и статусима, тако да је циљ овог поглавља да анализира те статусе и положаје држава Западног Балкана у процесу приступања.

Шесто поглавље под насловом *Примена Агенде 2030 у државама Западног Балкана* представља централни део дисертације у којем Аничихева истражује како се процес спровођења Агенде 2030 одвија у свакој од ових држава (Црној Гори, Албанији, Србији, Северној Македонији и Босни и Херцеговини). Кандидаткиња наводи да је потребно испуњење одређених услова, да бисмо Агенду 2030 посматрали као чинилац покретања иновативних процеса у јавним управама држава Западног Балкана, а неки од тих услова су да је изражена воља тј. спремност држава да спроводи Агенду 2030, затим усаглашеност националних политика са Агендом 2030 и постојање кровног документа за њену примену, као и опредељена финансијска средства, односно формирање посебних фондова.

Уједињене нације обезбеђују стручну и саветодавну подршку државама у идентификацији покретачких фактора и изазова у достизању циљева одрживог развоја на националном нивоу, уз помоћ МАПС мисије (eng. Mainstreaming, Acceleration and Policy Support). Основни задатак МАПС мисије је да, кроз извештај који сачињавају експерти из Уједињених нација, пружи подршку владама држава у дефинисању националних приоритета међу циљевима и подциљевима одрживог развоја. Још један документ који кандидаткиња наводи, уз помоћ ког је могуће идентификовати вољу држава у спровођењу Агенде 2030, је Добровољни национални извештај, који државе подnose сваке године на добровољној основи на заседању Политичког форума на високом нивоу у седишту Уједињених нација у Њујорку. Финансирање спровођења Агенде 2030 је такође веома актуелна тема на глобалном нивоу, из разлога што већина држава још увек покушава да пронађе адекватан модел у том правцу. Обезбеђеност финансијских средстава за спровођење Агенде 2030 кандидаткиња анализира кроз државне буџете и утврђивањем постојања посебних фондова.

У *Закључку*, кандидаткиња сумира резултате до којих је у истраживању дошла и даје кључне одговоре у вези са претпоставкама (хипотезама) од којих је у истраживању пошла.

7. Методе које су примењене у истраживању

Од основних метода научног мишљења и истраживања кандидаткиња у раду примењује анализу и синтезу; специјализацију и генерализацију; дедукцију и индукцију.

Од аналитичких основних метода у раду су примењене анализа, специјализација и дедукција. Највећа пажња је посвећена анализи међусобног односа документа Агенде 2030 и услова за покретање иновација у јавним управама држава Западног Балкан, применом анализе садржаја, посебно кроз анализу делова документа Агенде 2030, циљева, подциљева и индикатора, као и анализу услова који могу довести до покретања иновативних процеса. Специјализација се у раду користи како би биле објашњене посебности (нпр. разлике у напретку држава у примени Агенде 2030 у Србији и Македонији) у односу на општи контекст посматраних држава које истражујемо (државе Западног Балкана). Уз помоћ дедукције у раду су изведени закључци о појединачном и

посебном (нпр. чиниоци покретања иновација у јавним управама) из општих сазнања о изучаваном предмету (теорија иновације у јавној управи).

Од синтетичких основних метода у раду су примењене синтеза, генерализација и индукција. Метода синтезе употребљавана је углавном кроз схватање сложених целина (нпр. јавне управе) путем сазнавања и стављања у однос посебних делова (нпр. иновације у јавним управама у Републици Србији). Генерализација као поступак уопштавања, односно сазнавања општег на основу појединачног, има примену у виду извођења општих појмова (нпр. Циљеви одрживог развоја) на основу појединачних предмета. Индукција се у раду користи у извођењу општих закључака на основу појединачних ставова.

Од општенаучних метода у раду је коришћена првенствено хипотетичко-дедуктивна и компаративна метода. Уз помоћ хипотетичко-дедуктивне методе проверена је полазна претпоставка да Агенду 2030 можемо посматрати као чинилац покретања иновација у јавним управама држава Западног Балкана. Компаративна метода је примењена кроз два нивоа анализе. На првом је вршено поређење стања у јавним управама држава Западног Балкана пре примена Агенде 2030 тј. за време примене Миленијумских циљева развоја од 2000. до 2015. године. На другом нивоу, у периоду од почетка примене Агенде 2030 односно 2015. године до 2018. године анализирано је да ли документ Агенда 2030 са новим концептом одрживости може да буде чинилац покретања иновација у посматраним државама. Статистичка општенаучна метод коришћена је у раду, али као део метода прикупљања већ готових статистичких података.

Од метода прикупљања података коришћена је оперативна метода сакупљања података, посебно анализа докумената. Анализирана су научна дела из области политичких наука, пре свега јавних политика, стручна и научна дела из других друштвених наука, посебно социологије, политичке економије, као и званична документа, нормативна акта, текстови из средстава јавног информисања, посебно медијски наступи, изјаве, говори, интервјуи доносилаца одлука из земаља Западног Балкана. Од конкретних техника у оквиру оперативне методе прикупљања података путем анализе докумената коришћена је техника квалитативне анализе докумената.

8. Остварени резултати и научни допринос дисертације

Остварени резултати истраживања огледају се, пре свега, у потврди формулисаних хипотеза, тачније опште хипотезе да Агенду 2030 можемо посматрати као чинилац покретања иновација у јавним управама држава Западног Балкана. Истраживањем, уз помоћ прикупљених података из досадашње теорије и праксе, стичемо увид у значај иновација у јавним управама, као и значај Агенде 2030 као новог развојног документа који ће несумњиво оставити одређени друштвено-политички траг, пре свега у јавним управама посматраних држава.

Уз помоћ примера из праксе дат је допринос досадашњим теоријским истраживањима, али је потребно имати у виду актуелност саме теме, као и то да се Агенда 2030 примењује тек од 2016. године, тако да се друштвено-политичке последице, као и озбиљније теоријске расправе на ову тему тек очекују.

Истраживањем су понуђена и конкретна решења како за доносиоце политичких одлука у пракси, која се тичу могућих последица примене Агенде 2030 у јавној управи, тако и за грађане, посебно маргинализоване групе грађана. Истраживањем је пружен бољи увид у Агенду 2030 и практичне последице које отварају могућности планирања иновација у јавним управама у правцу одрживог развоја држава Западног Балкана.

Основни научни допринос лежи у чињеници да је пружена емпиријска анализа у вези са последицама примене Агенде 2030, као и чиниоцима покретања иновација у јавним управама у посматраним државама. То би требало да обогати постојећу научну дебату у области јавних политика имајући пре свега у виду актуелност саме теме.

Према томе, резултати овог истраживања су значајни, како за научну, тако и за ширу јавност, јер представљају производ анализе постојећих теоријских праваца, пре свега теорија иновације у јавним управама и примера из праксе у државама Западног Балкана, што ће допринети обогаћивању научне и шире друштвене дебате о значају Агенде 2030 и условима за покретање иновација у јавним политикама.

9. Закључак

На основу критичког прегледа целокупног садржаја докторске дисертације, чланови Комисије једногласни су у оцени да је докторска дисертација кандидаткиње МА Тине Аничих „Агенда 2030 као чинилац покретања иновација у јавним управама држава Западног Балкана“ у свим елементима израђена према одобреној пријави.

Комисија сматра да докторска дисертација представља производ самосталног теоријског рада и спроведеног истраживања кандидаткиње, те да су у њој систематизована постојећа научна сазнања о предмету истраживања и представљена нова сазнања до којих се дошло спроведеним истраживањем. Прегледана дисертација представља логичку и заокружену целину у чијој су изради поштовани сви стандарди писања научних радова.

Дисертација по свом садржају, коришћеној методологији и оствареним резултатима представља комплексну анализу важне политиколошке теме, а део резултата дисертације се без сумње може сматрати научним доприносом.

На основу укупне анализе садржаја, чланови Комисије оцењују да докторска дисертација кандидаткиње МА Тине Аничих представља оригинално (Прилог I Оцена Извештаја о провери оригиналности докторске дисертације израђена на основу извештаја садржаног у програму *iThenticate* којим је извршена провера оригиналности докторске дисертације 14.12.2020 године потписана од стране ментора и чланова Комисије који су имали непосредан увид у проверу од 19.3.2021. године) и вредно научно дело, настало самосталним истраживачким радом кандидаткиње, да је завршена докторска дисертација кандидаткиње урађена у свему према одобреној пријави, да израђена докторска дисертација има значајну и теоријску и практичну вредност, те да може да буде јавно брањена.

Имајући у виду значај истраживања и проблематике, резултате истраживања и изведене закључке, Комисија позитивно оцењује докторску дисертацију „Агенда 2030 као чинилац покретања иновација у јавним управама држава Западног Балкана“ кандидаткиње МА Тине Аничих и једногласно Наставно-научном већу Факултета политичких наука у Београду

ПРЕДЛАЖЕ

Да Наставно-научно веће Факултета политичких наука Универзитета у Београду прихвати позитивну оцену докторске дисертације „Агенда 2030 као чинилац покретања иновација у јавним управама држава Западног Балкана“ кандидаткиње МА Тине Аничих.

Да Наставно-научно веће Факултета политичких наука у Београду стави на увид јавности оцењену докторску дисертацију и саму оцену дисертације у законски предвиђеном року, образује Комисију за одбрану и одобри јавну одбрану наведене докторске дисертације.

У Београду, 5.04.2021. године

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ

Проф. др Јелица Стефановић-Штамбук

Др Петар Матић

Проф. др Дејан Миленковић
(ментор)